

godtgørelse for afholdte udgifter, f. eks. godtgørelse for rejser og repræsentation, medmindre beløbet falder ind under bestemmelsen i § 5 d i lov nr. 149 af 10. april 1922. Oplysningen skal omfatte alle udbetalinger til den enkelte modtager; er summen af udbetalingerne under 100 kr. årlig, skal oplysning ikke afgives.

Er arbejdsgiveren i tilfælde, hvor lønnen m. v. udbetales gennem mellemmand, ude af stand til at meddele oplysning om stedfundne udbetalinger, påhviler pligten mellemmanden.

Arbejdsgiveren, eventuelt mellemmanden, er pligtig ved antagelsen af medhjælp at afkræve denne oplysning om navn og nøjagtig adresse, samt at foretage notater om udbetalt løn m. v.; for oversiddelsen af denne pligt kan der af finansministeren ikendes arbejdsgiveren, henholdsvis mellemmanden, en bøde af indtil 1 000 kr.

- b) Enhver, der har foretaget udbetaling af honorarer for åndsværker såsom forfatter- eller komponisthonorarer o. lign., er pligtig at give oplysning om størrelsen af disse samt om modtagerens navn og bopæl. Samme oplysningspligt påhviler den, der har foretaget udbetaling af afgift for udnyttelse af patentrettigheder, mønster, varemærke o. lign., hvad enten afgiften erlægges som en løbende ydelse eller som en sum en gang for alle. Reglerne ovenfor under a) 2. og 3. stk. finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 2. Finansministeren kan fastsætte nærmere bestemmelser vedrørende afgivelsen af de i stk. 1 nævnte oplysninger.

§ 8 A.

Stk. 1. Banker, vekselmæglere, vekselrere og andre, som driver sådan omsætning med offentlige værdipapirer, at de ifølge lovgivningen er forpligtede til at føre forretningsbøger, er pligtige efter finansministerens nærmere bestemmelse at meddele de skattelignende myndigheder de oplysninger vedrørende køb og salg af værdipapirer, der kan tjene til vejledning ved skatteansættelsen. Hvor køberen eller sælgeren repræsenteres af en sagfører eller anden befuldmægtiget, er denne pligtig at give oplysning om klientens navn og adresse.

§ 8 B.

Stk. 1. Forsikringsselskaber er efter finansministerens nærmere bestemmelse pligtige til uden opfordring til brug ved skatteligningen at give de skattelignende myndigheder oplysning om indbetalte forsikringspræmier og indskud en gang for alle, om udbetalinger hidrørende fra forsikringer af den i lov nr. 87 af 29. marts 1957 § 1, stk. 1 b omhandlede art, herunder om påbegyndelse af og ændringer i sådanne udbetalinger, om udbetalinger af tilbagekøbsværdi og bonus efter sådanne forsikringer, om dispositioner af den i nævnte lovs § 3 omhandlede karakter, forsåvidt den pågældende disposition er kommet til selskabets kundskab, samt om opdelinger vedrørende den i nævnte lovs § 2, stk. 3, anførte bestemmelse. Der påhviler pensionskasser, pensionsfunds og andre, der udbetaler pensioner, samme oplysningspligt, forsåvidt angår tilsvarende forhold vedrørende pensionsordninger.

Stk. 2. Forsikringsselskaber er endvidere pligtige at give forsikringskontrakter, der går ud på en kombination af forsikringer som i nævnte lovs § 1, stk. 1 b. og c. nævnt, påtegning om, hvorledes indskud eller præmie fordeler sig på de to forsikringsarter.

§ 8 C.

Stk. 1. Enhver, der driver selvstændigt erhverv, herunder også mæglere og auktionsholdere, er på forlangende pligtig at give de skattelignende myndigheder oplysning om den omsætning, han — som led i eller i anledning af begge parter erhverv — har haft med eller formidlet for andre navngivne erhvervsdrivende, eller om arbejder, han — ligeledes som led i eller i anledning af begge parter erhverv — har udført for eller ladet udføre hos andre navngivne erhvervsdrivende; for produktions- og indkøbs- eller salgsforeninger og lignende erhvervsorganisationers vedkommende omfatter oplysningspligten også organisationens mellemværende af nævnte art med sine medlemmer. Oplysning kan forlanges om arten af omsætningen eller arbejdet, om omsatte varemængder, om vederlagets størrelse, om tidspunktet for omsætningen eller arbejdets udførelse samt om, hvornår og hvorledes vederlaget er